

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Bvteonis Pro Siccis, Oratio IV. Capvt XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

laem cupiunt auertere: *Χρῆσι μὲν τὰ πρόβατα χρῆσι τὰ δένδρα, τὰς λοκάς, καὶ τὰ ἄλλα φημιζόντες, καὶ λέγοντες, ὅτι τὸ πῶρ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμερηκατέπλεθρον τῶν οἰκισμένων, τὸ δὲ σχῆμα ἢ αἵματι τὸ πορτόν ἀλεχθήριον ἐστὶ τὸσαύτης, καὶ τριαύτης πλεθρῆς.*
 Ex hoc diamiltosin, siue rubricissimum malorum per amuleta, auertruncationem, tanquam ex tripodē pronuncio. Itē nunc, itē Ciceroniani Pflaphornithes, cum vestra Tullia. Si nondum pentissimam eruditionem meam agnoscitis: exponam vobis quot canes habuerit Polyphemus Cyclops, quæ fuerunt singulorum nomina, quot dentes Hecubæ, quot gradus in Capitolio, quot Romæ araneæ, tempore Heliogabali, quot mures in Aegypto, sub Sethone, qui primi tulerint Sarabara, vos facias femorales, aut cruales dicitis, Symmachus Braccas, Aquila Anaxyridas, Theodotio melius Sarabella. Sed opinor, leonem ex vngue, doctum virum, etiam tum in raris cernius, ad Adonia, & Polyphili hortos venire nihil necesse est. Quin istum igitur nuggerulum genij, & ingenij expertem, Morboniam abire iubemus, vt cochleas suas illic pueris diuendat, & in Doctorum cœtu, quasi Seriphiana perpetuo obmutescat; sic cenleo, Apulcio nostro in omnibus *ὁμοτῆτος*.

uem (vt scitis) & syncetum, adeoque eruditum, vt eius orationes Ciceronianis anteferant scholastici. Interim dum bibit, in conuiuio memoriam, quam natura iam dempserat, ebrietas subducit.

Interrogat, quis ille vocaretur, qui in imo recumbebat: Erat autem Castius, quem ipse inuitarat, & cum sæpe subiectum à Nomea clatore nomen Cestij excidisset, nouissimē feruus, vt aliqua nota memoriam eius faceret certiore, interroganti Domino, quis ille esset, qui in imo recumberet? ait hic est Castius, qui patrem tuum negabat literas scisse: dicebat enim vir bonus, quod erat magna libertate, Ciceronem scire tantum garrere. Hic Ciceronis filius afferri protinus flagra iubet, & de Cestij corio in mensa hospitali satisfacit patri. Rogo vos, quid hoc est, nisi tyrannis est? Senatorem virum flagris cædi ad mensam hospitis, quod ea, quæ de Ciceronis orationibus cæferet, ingenuè dixisset. Equis P. C. tam puer inter nos, cui istæ orationes placere possint, anfractus periodum, verba, & nugæ, araneæ sine calce, loquacitas tam sterilis ingenij, quam plena redundantis luxuriæ, omnia dixerō, si vnum dixerō. Nihil est M. Tullius præter vocem, cui tamen ita studuit, vt maluerit semper totum mundum turbari, quam vnam ex suis periodis. Hic vos appello, *Fidas & veritas*, quo pristina sacula: non ita maiores nostri, non ita loquebantur, non hac verbositate terrarum orbem subegerunt: satagebant bene agere, loqui sobrie, & concisè.

Castius Ciceronis censor vapular.

Aeriter inuehitur in stylum Ciceronis.

BVTEONIS PRO SICCIIS,

Oratio IV.

CAPVT XX.

PATRES Conscripti, quousque hunc Regem feremus? an etiam cupit in stylo, vt in vestro olim imperio dictatorem agere, omnia ad libidinem dicere, & si verbum reprehenderit, continuo Vatinijerimus, aut Clodij, aut Catilinae. Quis hæc ferat in libertate natus: Audite rem indignam ab isto, vel per istum, quid ad me attinet? patratam, cuius etiam testis est ille, qui in vestro consilio sedet Seneca, vir cum honore nominandus.

Cicero iunior, huius Marci Tullij filius, Asiam prouinciam obtinebat (elitellæ erāt boni impostæ, vt dixit illius pater, planè non erat eius onus, quanquam habuit ex paterno ingento singularem impudentiam. Inuitat, vt sit ad cœnam, Castium Senatorium, virū gra-

Postquam ista Asiatica loquacitas in urbem inuecta est, cœpimus esse ludimagistri, qui prius eramus Imperatores. Cœpimus feruire, quibus prius dominabamur. Non satis est nos perijisse, nisi & posteritatis oculis imponamus, & in dedecus Romani nominis istas euulgemus ineptias: verum, quid dico, parum est, etiam apud inferos Ciceronianè loqui cogimur. Censeo P. C. Censeo, vt nullus iam senator fiat, qui Apparatum non habeat, & si verbum minime Ciceronianum dixerit, vapulet sexcentis plagis. Ita mire bene res vestræ se habebunt. O nos stupeos homines, qui hæc patimur! O fordida pectora, O turpes auriculas! heu quādiu pueri erimus? Nam si sensum vllum habereamus, non dicam senatoris, iam enim perdidimus, sed hominis, postremum nobis iste conuiciator insultaret.

Quid Sarabara.

Seneca in contron. Ciceronis filium Castium castigari ostendat.